

Phần Kết Luận

Hãy nhớ rằng: Tin tưởng là một sự lựa chọn.

Thung lũng Monument, Utah, Hoa Kỳ

Sau 40 năm dài ở vùng hoang địa, Giô-suê đã dẫn dắt Israel vượt qua một số thời kỳ hỗn loạn, khi người dân phải vật lộn để được định cư ở Đất Hứa. Trước khi qua đời, trong bài phát biểu cuối cùng, ông đã thách thức người Israel phải xem xét nghiêm túc đến đức tin, giá trị và cam kết của họ. Khi họ chuẩn bị tiến lên một giai đoạn mới của cuộc đời, họ cần phải quyết định, họ sẽ tin tưởng ai và họ sẽ phục vụ ai? Bài phát biểu của Giô-suê bao gồm những từ nổi tiếng hiện nay, như được áp dụng ngày nay, những lời này là:

Vậy bây giờ hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và phụng sự Ngài cách thành tâm và trung tín
Hãy bỏ xa các thần mà tổ phụ các ngươi hầu việm bên kia sông
Nếu chẳng thích cho các ngươi phụng sự Đức Giê-hô-va
Thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phụng sự
Nhưng ta và nhà ta sẽ phụng sự Đức Giê-hô-va.

Khi tôi (gần như) mất niềm tin vào Chúa

Một ngày nọ, vào giữa năm 1990, tôi chợt nhận ra rằng tôi đã không tin Chúa nhiều như tôi đã từng tin. Tôi vừa trải qua mười năm của một trải nghiệm vỡ mộng, thất vọng, đau lòng sau một trải nghiệm khác. Lòng tin của tôi đã bị lung lay. Tôi vẫn tôn thờ và tin vào Chúa Jesus, nhưng có gì đó đã thay đổi trong tôi. Và những thay đổi đó đều là không tốt.

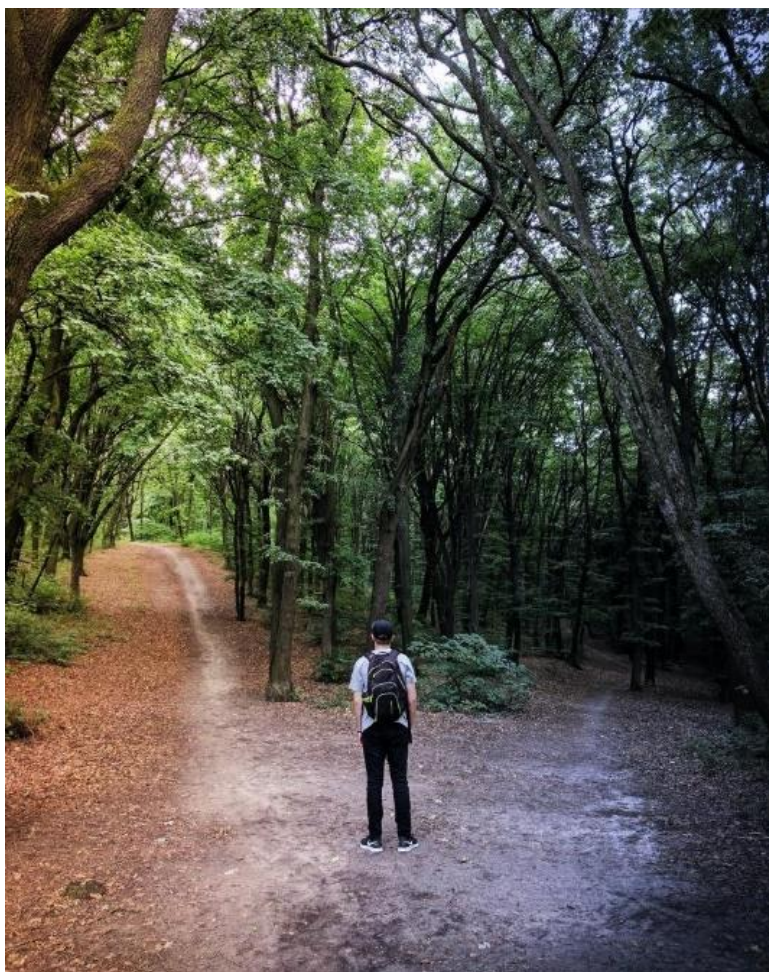
Hãy để tôi trở lại đến đầu câu chuyện. Sự vỡ mộng với Chúa và chức vụ bắt đầu trong khoảng một năm vào mục vụ đầu tiên của tôi.

Vào giữa những năm 1980, vợ tôi và tôi làm mục sư của một hội thánh nhỏ ở ngoại ô Chicago. Trong bốn năm của chúng tôi ở đó, chúng tôi mất một đứa con trong một vụ sảy thai và bạn cùng phòng của tôi từ trường đại học đã chết ở tuổi 28. Tôi đã làm việc tới 70 giờ một tuần trong chức vụ, nhưng tôi không thấy kết quả mà tôi hy vọng. Trong khi chức vụ có ý nghĩa đang diễn ra, các áp lực lớn hơn nhiều so với việc tôi giữ cho hội chúng này trở thành chức vụ đang phát triển, sôi động mà tôi đã hình dung. Tôi đã không biết tại sao có vẻ như Chúa đã không giúp đỡ tôi nhiều hơn.

Sau đó tôi bị ốm. Vào ngày 24 tháng 6 năm 1986, một ngày sau khi con trai đầu lòng của tôi chào đời, tôi nhận được tin đáng sợ. Bác sĩ gọi cho tôi qua điện thoại. Chúng tôi đã thực hiện một số thử nghiệm, và bây giờ bác sĩ đã có kết quả. Bác sĩ cố gắng nói với tôi một cách nhẹ nhàng. Tôi đã được chẩn đoán mắc một bệnh da gây tử vong. Có lẽ tôi chỉ còn sống được 10 năm nữa, bác sĩ nói với tôi.

Nghe tiên đoán này giống như tôi bị đâm vào bụng. Chuyện gì đang xảy ra vậy? Chúa đã không ban phước cho những nỗ lực của chúng tôi tại nhà thờ theo cách tôi mong đợi. Ngài đã không cứu con gái chúng tôi khỏi cái chết, và bây giờ có vẻ như đứa con trai mới sinh của tôi sẽ mất cha trước khi nó 10 tuổi và vợ tôi là một góa phụ.

Sau đó, mẹ tôi mắc bệnh Alzheimer, điều này hoàn toàn khiến tôi mất trí. Bố tôi buộc phải nghỉ hưu sớm. Chúng tôi nhìn xem một cách bất lực khi sức khỏe của cha tôi giảm nhanh hơn mẹ tôi. Chúng tôi có thể làm rất ít để giúp một trong hai. Hóa ra, sự căng thẳng trong việc chăm sóc mẹ tôi đã cướp đi mạng sống của cha tôi vào năm 1998, rất lâu trước khi bà qua đời vào năm 2002. Không điều nào trong số này có ý nghĩa với tôi. Ngẫm lại, tôi nhận ra rằng tôi đã tham gia thánh chức mục vụ Cơ Đốc trọn thời gian với một hợp đồng ngầm với Chúa: Tôi nghĩ rằng nếu tôi phục vụ trung thành, Chúa sẽ chăm sóc tôi. Bây giờ, tôi không biết những gì tôi nghĩ về “việc chăm sóc” thực sự có ý nghĩa gì. Những gì tôi mong đợi, tôi suy nghĩ, tôi biết tôi đã không nhận được nó. Chúa đã làm tôi thất bại về cha mẹ tôi, gia đình tôi, nhà thờ và tôi; vì vậy sự thất vọng của tôi đã bắt đầu chuyển sang nghi ngờ và cay đắng.

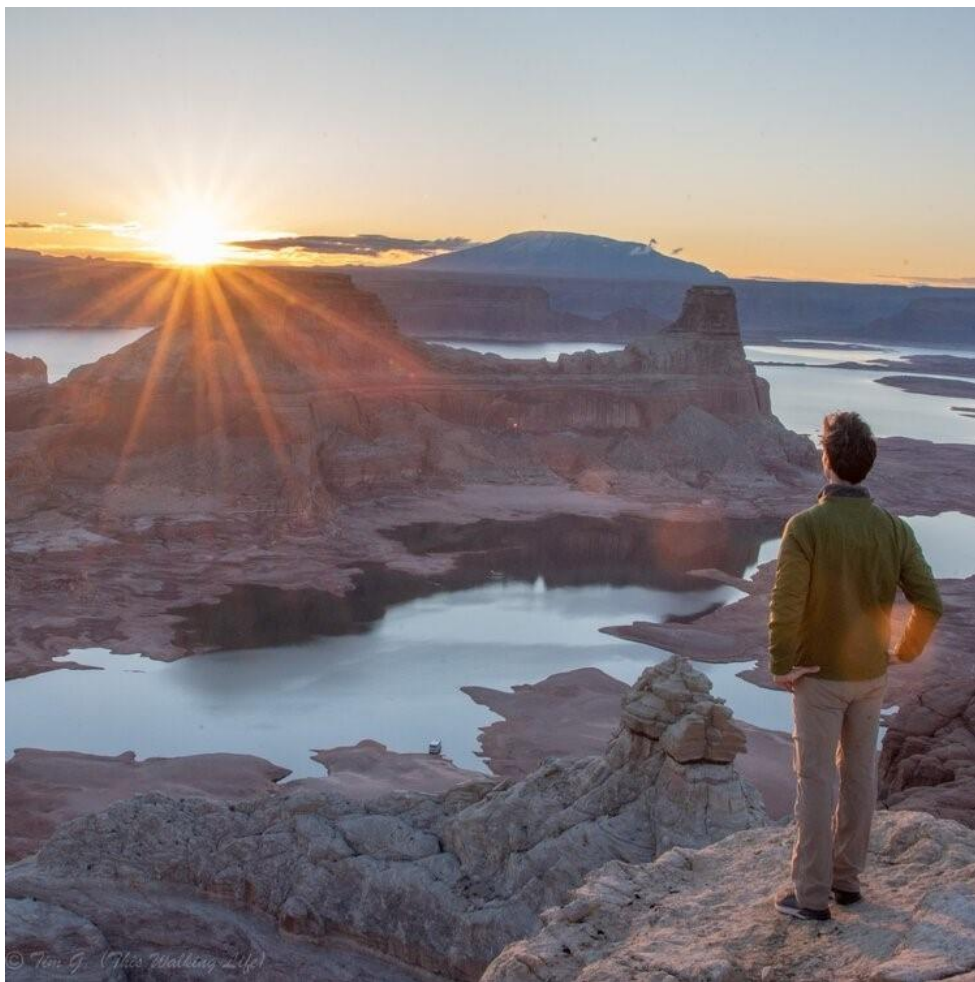
Một bước đột phá bất ngờ

Vào tháng 1 năm 1995, tôi đã chọn tham dự một khóa bồi linh kéo dài tám ngày. Chúng tôi thờ phượng, chúng tôi cầu nguyện, và chúng tôi đã nghiên cứu về tâm linh. Tôi đang tìm kiếm một số hướng dẫn từ Chúa về tương lai của tôi. Tôi hoàn toàn bất ngờ trước những gì tôi nhận được.

Đêm thứ hai tôi chợt nhận ra mình đã thực sự không còn tin Chúa nữa. Đã có quá nhiều thất vọng và đau đớn, và tôi đổ lỗi cho Chúa. Từ quan điểm của tôi, Chúa đã làm tôi thất vọng. Tôi đã ở một ngã tư đường, và tôi biết điều đó. Tôi nhận ra rằng để đi tiếp, tôi sẽ phải quyết định: Tôi sẽ chọn tin tưởng Chúa hay không? Tôi không còn có thể phục vụ như một nhà lãnh đạo và giáo viên Cơ đốc trong khi bí mật nghi ngờ về lòng tốt và việc Chúa làm trong đời sống tôi. **Tôi đã nhìn thấy vấn đề, và bây giờ tôi sẽ phải lựa chọn:** tiếp tục xa lánh Chúa và cay đắng về căn bệnh của mẹ tôi và tất cả những mất mát khác trong cuộc đời tôi, hoặc chọn tin rằng Chúa vẫn còn hoạt động trong cuộc sống của tôi theo những cách tốt lành mà tôi không thể hiểu đầy đủ hoặc chưa nhận thức được.

Trong một khoảnh khắc cảm thấy giống như cái vảy rơi ra từ mắt tôi, tôi có thể đột nhiên nhìn thấy những gì tôi đã bị mù. Tôi nhận ra rằng tôi sẽ không bao giờ có thể chứng minh rằng Chúa yêu tôi và quan tâm đến tôi, hoặc Ngài đã không làm. Thay vào đó, tôi cần phải đưa ra lựa chọn. Tôi sẽ đi xuống con đường tâm linh này hay con đường tâm linh khác (sự hoài nghi, cay đắng hoặc tin cậy), vậy tôi sẽ đặt niềm tin vào cái nào?

Khi tất cả điều này trở nên rõ ràng với tôi, tôi biết ngay tôi sẽ chọn cái gì. Tôi phát ốm vì mang theo nỗi cay đắng trong lòng, và tôi mong muốn giải quyết sự bất hòa về nhận thức mà tôi đã trải qua. Thay vì đổ lỗi cho Chúa về những trải nghiệm cuộc sống khó khăn của tôi, tôi có thể tin tưởng vào Đức Chúa Trời, Chúa Giêsu Christ và các trước giả của Kinh thánh. Đức Chúa Trời không phải là một người xa lạ đối với tôi, nhưng một đấng mà tôi yêu mến và đã biết nhiều điều có ý nghĩa về Ngài qua nhiều cách trong nhiều năm.

*Bình minh tại Grand Staircase
Đài tưởng niệm quốc gia Escalante, Utah, USA*

Bài học kinh nghiệm

Những trải nghiệm đau đớn, khó khăn này đã dạy tôi một số bài học rất quan trọng, điều này đã giúp tôi rất tốt kể từ đó.

- **Chính những kỳ vọng của tôi về Chúa đã khiến tôi thất bại, không phải Chúa thất bại.** Nói cách khác, những kỳ vọng sai lầm của tôi là Chúa sẽ cứu tôi khỏi đau khổ, bệnh tật và cái chết khiến tôi vỡ mộng và hoài nghi. Theo Kinh thánh, Chúa hứa sẽ bảo vệ chúng ta và chăm sóc chúng ta nói chung, nhưng không phải trong mọi hoàn cảnh. Chúng ta có thể biết ơn tất cả các điều Chúa đưa đến trong cuộc sống, nhưng chúng ta không nên nghĩ rằng Cơ đốc nhân sẽ được miễn trừ khỏi đau khổ của con người.
- **Niềm tin là sự lựa chọn** giữa cuộc đời. Hoàn cảnh đau đớn và mơ hồ. Chúng ta không thể xác định liệu Chúa có còn đáng tin cậy một cách tuyệt đối dựa trên những kinh nghiệm của chúng ta hay không. Có quá nhiều điều khi chúng ta cảm thấy đơn độc, bị bỏ rơi, hoặc vì sự thương xót của các nguồn lực khác. Không, nếu chúng ta cố gắng thêm những lý do để tin cậy Chúa vào một mặt của những điều này và tất cả các lý do không tin vào Chúa ở những điều kia, chúng ta sẽ không bao giờ có thể đưa ra kết luận một cách hợp lý dựa trên kinh nghiệm của chúng ta. Thay vào đó chúng ta phải kết luận bằng chứng là không kết luận. Các lựa chọn của chúng ta là từ bỏ đức tin hoặc “đức tin nhảy vọt”, với tư cách là triết gia người cơ đốc, Soren Kierkegaard, từng có lập luận nổi tiếng.

Giáo sư quá cố và tác giả sách bán chạy nhất về tâm linh cơ đốc, Henri Nouwen, đã viết về những lựa chọn mà tất cả chúng ta có giữa cuộc sống gặp nhiều hoàn cảnh bi đát. Ông nói: “Ở đâu có lý do cho lòng biết ơn, ở đó luôn có thể tìm thấy một lý do cho sự cay đắng. Ở đây chúng ta phải đối mặt với sự tự do để đưa ra quyết định. Chúng ta có thể quyết định biết ơn hoặc cay đắng”. Cuộc sống của người yêu dấu. Sống tâm linh trong một thế giới phàm tục, trang. 61

Khi chúng ta nhìn vào sự đau khổ của chúng ta, những mất mát của chúng ta, tất cả những gì sai trái với thế giới và tất cả những vấn đề và khó khăn chúng ta phải đối mặt, chúng ta có thể cảm thấy bất lực vào những lúc như vậy, nhưng chúng ta không nên vậy. Chúng ta có quyền lựa chọn thái độ của chúng ta. Chúng ta có thể quyết định bám lấy Chúa mà chúng ta đã biết và yêu mến, ngay cả với rất nhiều câu hỏi và khó khăn chưa được trả lời. Chúng ta có thể nhìn vào hoàn cảnh của mình qua con mắt đức tin. Chúng ta có thể chọn để biết ơn về cách chúng ta nhìn thấy Chúa làm việc trong cuộc sống của chúng ta, và hãy buồn đi phần còn lại.

Hồ ẩn, Công viên quốc gia Glacier, Montana

Áp dụng thuộc linh

Câu trả lời cho sự nghi ngờ và thất vọng nhưng với Chúa ngài không bỏ qua những nghi ngờ của bạn. Nó không giả vờ như thể bạn không có câu hỏi hoặc nỗi đau trong lòng. Đó không phải là cố ép mình và người khác tin bằng cách đơn giản là rao giảng to hơn và mạnh mẽ hơn.

Không, câu trả lời cho sự nghi ngờ bắt đầu bằng cách thừa nhận rằng có nhiều điều bạn không hiểu về Chúa, về bản thân và cuộc sống này và có lẽ sẽ không bao giờ. Tuy nhiên, bất kể trời tối như thế nào, bạn có thể cảm thấy mát mát như thế nào, hoặc bạn đã phải chịu đựng bao nhiêu; khi bạn đạt đến khả năng suy luận theo cách của bạn với Chúa, bạn vẫn có thể chọn đặt niềm tin vào Đấng Tạo Hóa và vào Chúa Giê Su Christ. Bạn vẫn có thể tiếp tục tăng trưởng đức tin.

Và khi bạn làm như thế:

- * Bạn sẽ trải nghiệm nhiều hơn về sự bình an vượt quá sự hiểu biết.
- * Bạn sẽ được tự do hơn khi sử dụng năng lực của mình cho các mục đích xây dựng.
- * Bạn sẽ dịu dàng và tử tế hơn với người khác, và sẵn sàng hơn về mặt cảm xúc để giúp đỡ và hỗ trợ người khác.
- * Bạn sẽ có thể lắng nghe tốt hơn bất cứ điều gì Chúa muốn phán với bạn giữa sự rối ren và đau khổ của cuộc đời bạn.

* Bạn sẽ trên đường trải nghiệm niềm vui của một cuộc sống đầy dẫy Thánh Linh và được Ngài dẫn dắt.

Nguyện xin chính Đức Chúa Jesus Christ chúng ta, và Đức Chúa Trời cha chúng ta
Là đấng đã yêu thương chúng ta và đã lấy ân điển Ngài
mà ban cho chúng ta sự yên ủi đời đời và sự trông cậy tốt lành
Hãy yên ủi lòng anh em, khiến an hem được bền vững trong mọi việc lành cùng mọi lời nói lành.
2 Tê-sa-lô-ni-ca. 2:16-17